28
Afscheid mevrouw Lahlah

Afscheid mevrouw Lahlah

Aan de orde is **het afscheid van mevrouw Lahlah**.

De **voorzitter**:
Ik vraag uw aandacht voor het afscheid van een collega. Het afscheid van collega Lahlah. Ja, even zoeken. Ik heb een brief gekregen van mevrouw Lahlah. Esmah, ik lees je brief voor.

"Geachte Voorzitter,

Met deze brief deel ik u mee dat ik mijn lidmaatschap van de Tweede Kamer per woensdag 10 juni '26 neerleg. Dat doe ik met dankbaarheid en overtuiging.

De afgelopen jaren heb ik mij ingezet voor bestaanszekerheid, gelijke kansen, armoedebestrijding en een samenleving waarin niemand wordt afgeschreven. Dat werk heb ik altijd gedaan vanuit dezelfde overtuiging: politiek gaat in de eerste plaats niet over systemen, maar over mensen. Over kinderen die opgroeien in onzekerheid. Over ouders die worstelen om rond te komen. Over mensen die gehoord, gezien en serieus genomen willen worden. Ik heb in de Tweede Kamer veel bewogen mensen ontmoet die zich met grote overtuiging inzetten voor ons land. Daar ben ik dankbaar voor.

Maar ik heb ook iets anders gezien. Hoe snel mensen worden beoordeeld op wie zij zijn, in plaats van op wat zij doen. Hoe sommige mensen telkens opnieuw moeten bewijzen dat zij hier thuishoren, terwijl anderen vanzelfsprekend het voordeel van de twijfel krijgen. Hoe gemakkelijk mensen worden teruggebracht tot een beeld, een frame of een etiket.

Kritiek hoort bij de politiek. Dat is niet het probleem. Wat mij zorgen baart, is hoe selectief ons oordeel soms is, niet alleen in de politiek, maar ook daarbuiten. Het zegt iets over de vraag wie wij ruimte geven om zichtbaar te zijn, om fouten te maken, om te groeien en om zichzelf te blijven. Die vraag gaat niet over één persoon. Zij gaat over de kwaliteit van onze democratie. Want een democratie heeft mensen nodig met verschillende ervaringen, perspectieven en verhalen, niet alleen aan de voordeur, maar ook wanneer zij eenmaal binnen zijn.

Juist daarom blijf ik geloven in een politiek die dicht bij mensen staat. Een politiek die luistert voordat zij oordeelt en verbindt voordat zij verdeelt.

Daarom kies ik ervoor terug te keren naar het lokaal bestuur, naar de plek waar politieke keuzes direct voelbaar zijn in het dagelijks leven van mensen en waar ik mijn ervaring en overtuiging het beste kan inzetten. Die keuze maak ik met de hoop dat wij als samenleving blijven nadenken over wie wij ruimte geven, wie wij vertrouwen schenken en welke stemmen wij werkelijk willen horen.

Ik dank de kiezers voor hun vertrouwen, mijn fractie en medewerkers voor hun steun, de ondersteuning van de Kamer voor hun inzet en alle mensen die hun verhaal met mij hebben gedeeld. Hun verhalen neem ik mee als opdracht voor de toekomst.

Ik wens de Tweede Kamer wijsheid, moed en menselijkheid toe.

Hartelijke groet, Esmah Lahlah."

(Geroffel op bankjes)

De **voorzitter**:
Geachte mevrouw Lahlah, beste Esmah,

Dat politiek over mensen gaat, hoeft niemand je te vertellen. Je schreef er niet alleen een boek over; in jouw tijd als wethouder in Tilburg leefde jij en je gezin vrijwillig een maand op bijstandsniveau. Je wilde zelf ervaren hoe beleid in de praktijk uitpakt, hoe beleid mensenlevens raakt. Het tekent jouw enorme motivatie.

Drie jaar geleden koos je voor de landelijke politiek. Met 217.789 voorkeurstemmen achter jouw naam — meer dan elke andere niet-lijsttrekker — gaf je een stem aan mensen die aan de zijlijn staan, aan diegenen die niet altijd vanzelfsprekend worden gehoord. Je gebruikte jouw ervaring als wethouder om problemen in de sociale zekerheid op de Haagse agenda te zetten en de Participatiewet te hervormen.

De overstap naar De Haag betekende wel een omschakeling. In een interview met de Volkskrant zei je daarover: "In Tilburg was het: hard op de inhoud, zacht op de relatie. Dat is in Den Haag andersom. Het gaat meestal niet over de inhoud en juist heel veel over de relatie."

Nu neem je afscheid uit de Tweede Kamer en keer je als beoogd wethouder in Amsterdam terug in de gemeentelijke politiek. Je beschrijft jouw periode in Den Haag als "bijzonder, intens en leerzaam". Dat was het ongetwijfeld ook. Want naast het politieke werk kwam je hier ook ongevraagd zelf in het middelpunt van de maatschappelijke en politieke aandacht te staan. Je ging die momenten niet uit de weg en bleef daarbij steeds trouw aan jezelf en aan de mensen die je vertegenwoordigt. Toch voel je je meer thuis in het lokale bestuur — dichter bij de mensen voor wie je het doet.

Een mooie stap voor jou persoonlijk. Tegelijkertijd roept een tussentijds vertrek uit de Kamer onvermijdelijk gemengde gevoelens op. Met name in een tijd waarin het vertrouwen in de politiek onder grote druk staat, is het afmaken van de periode waarvoor men is gekozen van grote waarde. Wij troosten ons daarom met de wetenschap dat jouw kennis en ervaring behouden blijven voor de publieke zaak.

Wij wensen je daarbij heel veel geluk en succes. Dank je wel.

(Geroffel op bankjes)

De **voorzitter**:
Er is zo gelegenheid om afscheid te nemen in het Ledenrestaurant. Ik schors een kort ogenblik, waarna we verder zullen gaan met de regeling van werkzaamheden.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.